

על המשותף בין גולדה מאיר למאיר לוסקי

ממינכן חזר השבוע השחקן **שמואל רודנסקי**, כשאותו ההלם מרצה הספורטאים הישראליים, עדיין חרוץ תימם בסניו. רודנסקי, שנפגש עם הספורטאים בערב בו נחרטפו, מאחורי הקלעים של ההצגת כנר על הגג, סיפר: "האם רי האסון שאלו אותי: האם באמת לא היה בליבך צל של הרגשה מוקדמת על האסון הי עומד להתרחש? לא, לא היה. אבל ישראלית אחת, גברת **אביגיל**, השווה עתה במינכן, חשה שדבר עומד להתרחש. יום אחד, ביוני '67, עברה לי יד מישכן הכנסת וראתה כי הדגל הסתבך על התורן. היא חשה במועקה והעירה לאחד משומרי הכנסת. למחרת פרצה המלחמה. ערב האסון במינכן, עברה בכפר האולימפיאדה. שוב ראתה שדגל ישראל הסתבך בר. רוח. היא אמרה לבעלה, שיש לה הרגשה רעה, וביקשה מי מנו לשלם לאחד משומרי הכניסו 20 מרקים כדי שישדר את הדגל. נו, אתם יודעים מה קרה..."

רוף **יעקוב שימשון שפי** ראו לממשלה. הוא רצה לה גיד שבימי גלות ממישרת המישפטים היה לשפירא, "סי פק" להרהר על בעיות הדת והמדינה. אולם הלשון התחלקה לו, והוא אמר שהיה לשפירא, "סיפוק" כשישב מר

גילו כולם אהדה לישראל. בי ייחוד השפיעו עליה דברי הר חזרנית במלון, שפרצה בבכי. מי נורמלי ומי לא? בי מיזון הכנסת התפתח על כך ויכוה. למשל: מי "נורמלי" בבית-החולים לחולי-ירוח — הר

לעובדים ושלה למנכ"ל הרשות **שמואל אלמוג** וליו"ר הר וועד המנהל **ולטר איתן** מחר אה בתוספת זרי פרחים וביירי כת הגישמה. יום פרחים שקיבל אלמוג את הפרחים, הוא החי זיר אותם ליו"ר ועד העובדים ככעס רב.

שמעון פרס

(מימין) השתתף השבוע בפגישה שערכו נערי המצוקה של שנות ה-40 בגן הווילה של גיזבר, "מקורות", צבי הרשקוביץ באפקה. היו אלה חברי, קבוצת עלומים, שהתחנכה במוסד, "בן-שמון". הפגישה החגיגית נערכה כדי להקים קרן לטיפול בנערי המצוקה של היום, על-שם מחנכס מאותם ימים חיים ב-נחום ז"ל, שבראשה עומד שמעון פרס. באותה מסיבה נכחה גם דבורה עומד (משמאל) שכתבה ספר ילדים על אותה, קבוצת עלומים, "מעבר לכביש", והסופר יגאל מוסינזון (במרכז) שהוא אח אביה של דבורה, משה מוסינזון, שהיה ממייסדי עיתון, "במעלה". על יגאל סיפרו באותו ערב, כי הוא היה חבר המוסד, "בן-שמון", ניסה כל הזמן להתקבל אך החברים דחו אותו.

קבוצת עיתונאים ישרה בבית-טוקולוב בתל-אביב, כא שר הגיעה הידיעה על החלטת בית-המשפט העליון לבטל את הצו-על-תנאי שהוציא **מאיר לנסקי** נגד שריהפנים, בעניין הענקת אשרת-העולה שלו. הר גיב אחד העיתונאים: "איך יכול בית-המשפט להחליט ש אדם בן 70 מהווה סכנה ל ציבור?" השיב על-כך במקום **דוד מנזסי**: "גולדה מאיר הוכיחה שגם בגיל 75 יכול אדם להיות סכנה לציבור."

חוץ לממשלה. גולדה מאיר, שפירא עצמו ושאר הנוכחים לא יכלו להתאפק, והצחקו היה כללי.

חברת-הכנסת **שושנה ארבל** אלמוזנינו גדלה בי עיר מוסול בעיראק, ודוברת ערבית רהוטה. כשטיילה לאר רונה באנגליה, מצאה את עצי מה יושבת באוטובוס לייד אשה מצרית. בין השתיים התפתחה שיחה בערבית, והמצרית אמר רה: "שהגדולים רק יעזבו אר תנו במנוחה, יהיה שלום בי נינו". על הרצח במינכן שמעה בשווייץ, והתרשמה עמוקות מר תגובות האנשים הפשוטים, ש

חולים, המהווים את הרוב והי קובעים את ה"נורמה", או הי רופא? פתר את הבעיה שר הפנים **יוסף בורג** בקביעה פרגמטית: "בבית-משוגעים, נורמלי הוא זה שיש לו המפי תח."

בתו של נשיא ארצות-הברית לשעבר **לינדון ג'וני סון, לוסקי ניוג'נט**, המבקרת עתה בארץ יחד עם בעלה **פטרק ניוג'נט**, הוזמנה על ידי מזכיר הנוער העובד והלוי **צד, אסף אגין**, לארוחת צהריים בחדר-האוכל של קי בוצה, דגניה ב', באמצע הא רוחה קם בך-דודו של אסף, **יגאל צפתר**, וקרא לעברו בעברית: "עכשיו גם עלי יכ תבו בעיתונים." אחר פנה יגאל ללוטי באנגלית, ואמר: "בחור פשוט מדגניה ב' רוצה לחוץ את ידך." אבל כאן נתקל יגאל בבעייה: חמשת שומרי ראשה של לוטי שבאו איתה מארצות-הברית, לא נתנו לו לגשת אליה. כשראתה זאת לוטי, היא קמה ממקומה, עקפה את שומי רי הראש, נגשה ליגאל ולחצה את ידו לקול מחיאות הכפיים של חברי המשק.

פוליטיקאים מתגלים כבר בגיל צעיר. זאת גילה השחקן **זאב ברדינסקי** שסיפר: "בעצירותי התנדבתי לצבא הר בריטי והייתי בחיל החפרים. עם אלה שנפלו איתי בשבי הגרמנים, היו אז גם **יוסף אלמוגי** ו**יצחק בן-אהרן**. במסיבות שהיינו עושים הם לא גילו כישרון מישחק, אך ניכר בהם שהם דברנים."

ועד עובדי רשות השי דור מצא עונש מקורי להנהלת הרשות שסירבה להשתתף ב מתנת שי לעובדים בראש הי שנה. הוועד מסר על הסירוב

רבים מיקריה של תל-אביב, בילו את ראשי-השנה בכפרו של **רפי נלסון** באילת. היו שם בין השאר, העיתונאיות **רות בונדי** ו**תמר מרון**, איש יחסי הציבור **מייק סמיר לוביצקי**, איש הרדיו והי טלוויזיה **עמום אטינגר**, צמד הספרים **דויד וליזה**, הכדור-סלן של שנות ה-50 וה-60 **ארז לוסטיג**, מנהל אולית פיק בישראל **זאב קים** והי פעלים שלנו בחו"ל **אילנה גור** (לוס אנג'לס), ו**מנשקה קרישמן** (לונדון) שהראה כי גאוה לנוכחים את הצלקת ש על ביטנו המשתפלת, והצהיר כי הצלקת עומדת להפוך לסמל המיסחרי שלו: "אני עומד לשכור לחצי שנה את אחד הר בנוגלס של רפי כדי לעבוד שם להכנת הערוכת פיסול. אחד הפסלים הבולטים בתערו כה ייקרא רעיון הצלקת."

במקום נופש אחר, בי נהריה, גילו סטודנטים מכל רחבי הארץ, שבילו שבוע ב מיסגרת נופש-אתון, את אכזיב. הם אירגנו טיול למדינה הי שכנה והנשיא **אלי אביבי** הסביר למבקרים את עקרונות המדינה שלו. הוא סיפר להם כי הוא רשאי להשיא זוגות צעירים, ולא חשוב עם זה גבר עם אשה, גבר עם גבר או אשה עם אשה. מששאל אביבי אם יש מתנדבים, קפצו הרווקות **טובה גברי** (25) מגירעם ו**חנה נרב** (25) מתל-אביב, ובו במקום נערך הטקס. אבי כי בירך, החתים את זרועותי הן בחותמת נשואות ומסר לי: דיהן אישור נישואין שאמר: "וזאת לראייה כי חנה נרב נישואה לטובה גברי וזאת עד להודעה חדשה." כעדים לטקס שימשו חמצותו של הנשיא שני סטודנטים ובסופו נתבקש הוגו החדש להתנשק. שתי הר

נופשות נישקו זו את זו במצח וחזרו מאושרות לנהריה.

בכנס ותיקי הכתבים של במחנה נח"ל, גילה המלחין **עקיבא נור**, שהיה כתב הר עיתון, איך נכתב השיר מים לדוד המלך: "זכורה לי כתר בה, שכדי לבצעה נאלצתי לי התפלת נחנתת של היל-הים. גילו אותי והכניסו אותי לתא אטום. ישבתי שם, כלוא, שעות רבות ומרוב שיעמום כתבתי את מה שהתפרסם אחר-כך כי פיזמון — מים לדוד המלך."

שגריר ארגנטינה ביש ראל, **הורחה קאסל**, קיבל השבוע מחמאה מקצועית מפי חייט העילית הישראלית **ליראל צוורן**. "אבא שלו או סבא שלו היו בטח חייטים", אמר צוורן על השגריר, "הוא מבין בחייטות הרבה יותר מאשר הרבה חייטים ביננויים ויודע סודות וטריקים שרק חייטים מובחרים יודעים אותם." קאסל וצוורן נפגשו בדרך מזורה. קאי סל, שהיה שגריר ארגנטינה בבריית-המועצות, עבר בדרכו לארץ בג'נבה. כאשר שמע הי שגריר הארגנטיני בג'נבה כי קאסל עומד לנסוע לישראל אמר לו: "איזה מזל יש לך — אתה תוכל לפגוש את החייט הטוב ביותר בעולם, מסתבר כי השגריר הארגנטיני בשוויץ היה מסוכסך עם אחד מעשירי ארגנטינה, יהודי המבקר ביש-ראל והנמנה על לקוחותיו של צוורן. כאשר נערכה סולחה ביניהם, הסכים השגריר לסלות ליהודי רק בתנאי שיתן לו את כתובתו של החייט התופר את חליפותיו. הוא קיבל את כתוב תו של צוורן, אך כיוון שלא הגיע לישראל, מסר את כתובתו לקאסל. קאסל לא ביזבז את הטיפ שניתן לו. מיד בהגיעו לארץ, הזמין קאסל, המפורסם בכל הסגל הדיפלומטי בישראל כשגריר האלגנטי ביותר, 15 חליפות.

בתחילת השבוע, קיבל **ישראל גבירצמן**, מנכ"ל מיפעל השימורים פרי טעים בחדרה המייצר את תרד ה-999 בישראל, עשרות טל-פונים מילדים אוהדי פנאי, שניתמו אותה על מותו של **מקס פריישר**, הקאריקאטור ריטט שייצר את דמותו של פנאי בארצות-הברית. גבירצן מן מיהר לפרסם מודעות-אבל על מותו של פליישר בעיתונים היומיים. אחד העיתונים סירב לפרסם את המודעה בטענה שזו פירסומת על חשבון מת. רק אחרי שגבירצמן איים להפסיק את המודעות שלו, הסכים הר עיתון לפרסם את מודעת האבל.

פסוקי השבוע

סגן-מזכיר מיפלגת העבודה, **ח"כ אריה (רו-כה)** "אליאב, על הסערה שהתחוללה במפלגתו סביב סיפרו ארץ הצבי: "אם אמנם תבע סורקיס לסגור את הסניי פים בפני, הרי זו תופעה מדי הימה ואנטי-דמוקראטית. ש תהפוך את המפלגה מהר מאוד למפלגה של 1984."

הנ"י על הנ"י, במש פט שהוכחש: "אני מאמין ש ח"כ מרדכי סורקיס לא קרא את ספרי ארץ הצבי ואני משוכנע שהוא לא מסוגל לקרוא ברצינות 480 עמודים."

תאושש מפשיטת מסי-הכנסה על עס קיו, נראה השבוע לראשונה, מאז הח למתו, מבלה באירוע חברתי. לידו: בעלת הפאב, פרודיקה טגל.